

Sa, var der Tale om at træffe drakoniske Bestemmelser, om at paabyrde Staten store og værdvarende Udgifter i et Omfang, som kunde være trykkende for de Skatteyndende eller Sligt, saa kunde man mulig drage i Tvivl, om Oudet havde antaget et saa betydeligt Omfang, at det var saa store Offre værd; men det er jo slet ikke Tilfældet. Det, Lovforslaget kræver, er jo i Virkeligheden kun ganske naturlige Foranstaltninger overfor Lovovertrædelser af den Art, som dog Ingen kan negte finde Sted, om man end kan tvivle om, hvorvidt de finde Sted i et noget større eller mindre Omfang. Jeg tror, at det vilde være en usvarlig Udgang med Statens Penge at anvende de ikke ubetydelige Summer, som vilde udtrædes til at tilveiebringe et saadant midlertidigt Laboratorium, uden at benytte Leiligheden til at tage de øvrige Fordele, Loven frembyder, og som ikke koste noget Videre. Det synes mig ialtfald klart, at der ikke er nogensomhelst fornuftig Grund til ikke at vedtage den Skærpelse af Straffene, som er foreslaaet, naar man overhovedet vil offere ikke Ubetydeligt paa denne Sag. Der forekommer mig ikke at kunne ansøres Noget imod denne Skærpelse af Straffen fra noget Synspunkt, som har Krav paa Hensyn. Handlingerne ere jo i sig selv af den Natur, at neppe Noget kan bestride, at Fængselsstraf ikke i og for sig er en for streng Straf for dem. Det var vistnok en Feil, at man i Straffeloven indlød sig paa at optage den Undtagelsesbestemmelse, at de, der i daglig Handel forfalskte Varer, skulde kunne slippe billigere fra det end fra andre Bedragerier, man overhaa vist den gang, at, om det end, naar man ser paa det enkelte Tilfælde, kunde være mindre rigtigt at straffe haardt, fordi det kun dreiede sig om en lille Sum, var det dog paa den anden Side, paa Grund af de hyppige Gjentagelser, tilsammen ikke saa Lidt, Publikum blev narret for paa den Maade. Det er et underligt Privilegium for Detailhandlere, som Straffeloven i denne Henseende har skabt, og jeg ser ikke, at der er nogensomhelst Grund til at beholde det, naar man overhovedet vil give sig Udseende af at gjøre Noget for at høre Varesøfalskninger og beskytte de Samskudsklassers Interesser, som fornemmelig lide derunder. Hvad det angaar, at man vil sige, som det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgkreds (Leih) vilde gjøre gjældende, at det er Domstolens Skyld, maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det er jo ikke Domstolens Skyld, at de blive nødt til at lade den Vedkommende slippe første Gang med en Mulkt, og ikke idømme ham Fængsel. Det ere de jo for det Første nødt til, og dernæst kunne Domstolene i og for sig naturligvis ikke saaledes emancipere sig fra en meget ubredt Praxis, som anvendes baade paa dette og andre Omraader, nemlig at man ikke i Reglen vælger Maximalstraffen som den almindelige Straf, men i de fleste Tilfælde holder sig til Minimalstraffen

eller dog henimod Minimum. Man kan ikke sige, at det er en Anklage, man berettiget kan reise mod Domstolene, naar man peger hen paa det Faktum, at de Paagjældende i Genhold til Straffeloven som oftest slippe med Bøder. Det forekommer mig i det Hele taget, naar man vil røre ved denne Sag, at der ikke kan ansøres nogen rimelig Grund for, at man ikke vil have de Straffe, der her ere foreslaaede, og som i og for sig ere passende efter Bessaffenheden af den Forseelse, der er Tale om. Dernæst mener jeg ogsaa, at der ligger noget meget Uheldigt i at skabe en saadan Institution, som dette Laboratorium midlertidig; thi det er jo dog indlysende, at man kan ikke vente, at dygtige Folk ville offere sig til denne Branche af Naturvidenskab, naar de aldeles ingen fastere og bestemtere Udsigt have til, at faae en varig Virksomhed i saa Henseende end den, som her bydes. Det er jo netop Noget, som Alle have været enige om ved de tidligere Forhandling, at det er ikke Mange, man kan vente ville gjøre det; det er en ganske særegen Uddannelse, der kræves dertil. Derfor er jeg bange for, at man ved et saadant midlertidigt Laboratorium ikke faar de bedste Kræfter, man kan vente at raade over, og det er dog en Ting af stor Vigtighed, naar man i det Hele vil stride til at gjøre de ikke ubetydelige Udgifter dertil — thi et saadant Laboratorium kommer til at koste ikke Lidet baade paa Grund af de Lønninger, de Paagjældende maa oppebære, og til Husleien og til Anskaffelse af Apparater, hvoraf idetmindste nogle ere dyre, ikke saa meget de kemiske som de mikroskopiske, og endelig forsaavidt man virkelig vil realisere den Tanke, at de, der ere ansatte ved Laboratoriet, skulle gjøre Reiser omkring i Landet for at foretage Undersøgelser, vil det jo yderligere medføre Bekostninger til Reiser og Diæter for dem — naar man vil stride til disse betydelige Udgifter, er det efter min Mening ikke forsvarligt at lade Staten overtage saadanne Udgifter, naar man ikke kan vente mere Udbytte af det Hele for det Offentliges Vedkommende, ikke kan vente en større, mere indgribende Forbedring med Hensyn til de stedfindende Ulemper end den, der vil følge af blot at oprette dette midlertidige Laboratorium men forøvrigt ikke skærpe Straffen eller gjøre nogensomhelst Andet for at hæmme de Lovovertrædelser, man har Sigte paa. — Hvad angaar de Vindringsforslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer, vil jeg bemærke, at jeg meget nødig ser Vindringsforslaget under Nr. 9, som gaar ud paa at stryge det stedlige Tilsyn, fordi jeg i det Hele mener, at de Foranstaltninger, her er Tale om, danne et vel sammenhængende Hele, saaledes, at der egentlig ikke godt kan undværes noget væsentligt Led af den hele Forbindelse, naar man vil føre en almindelig Kamp mod de omtalte Lovovertrædelser. De danne et Hele, og man rokker og svækker